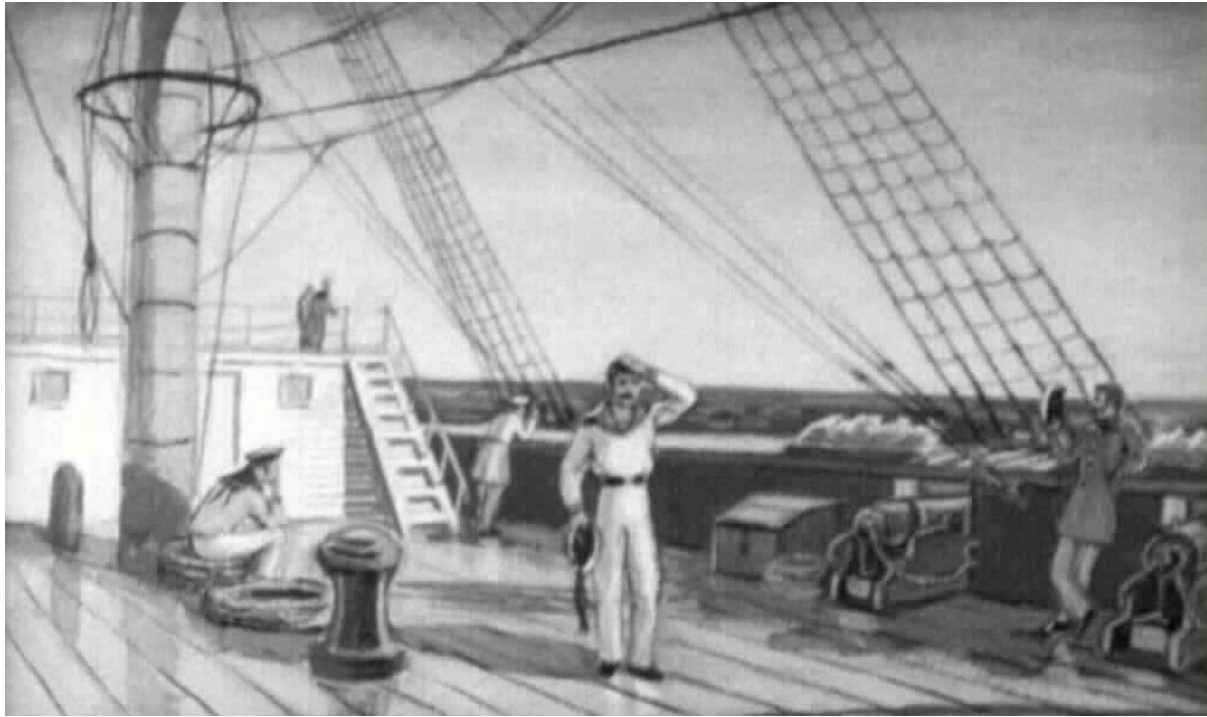

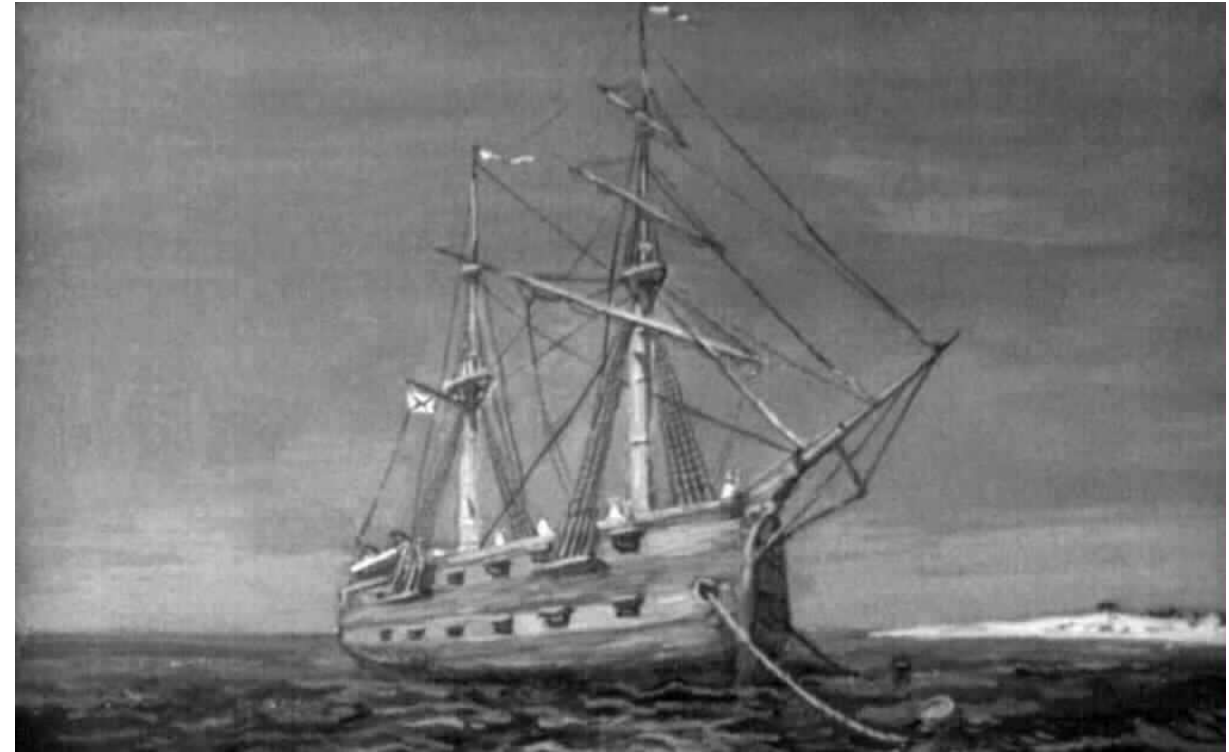
לב סלסלוי

צײַך וו. זלמך

הכריש

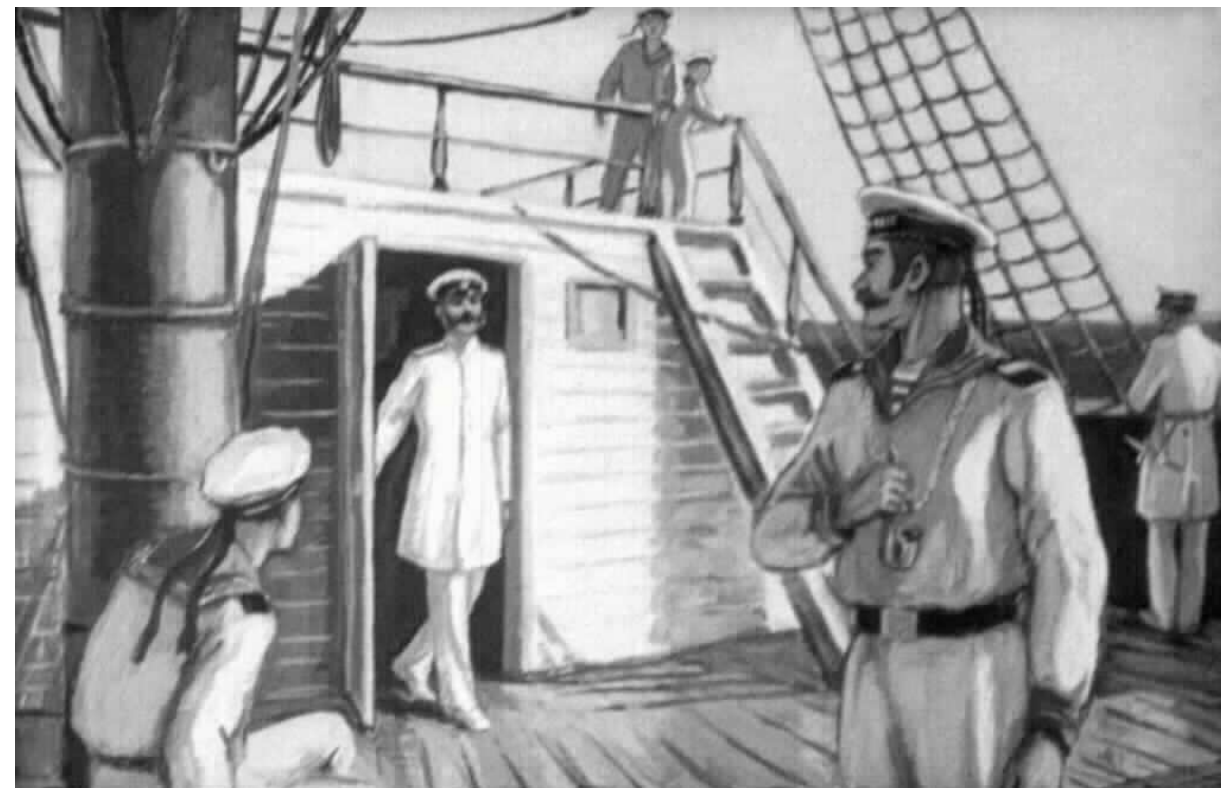
אך לקראת ערב מזג האוויר השתנה.
נעשה מחנק ואוויר של מדבר סהרה
הגיע כמו מכבשן.

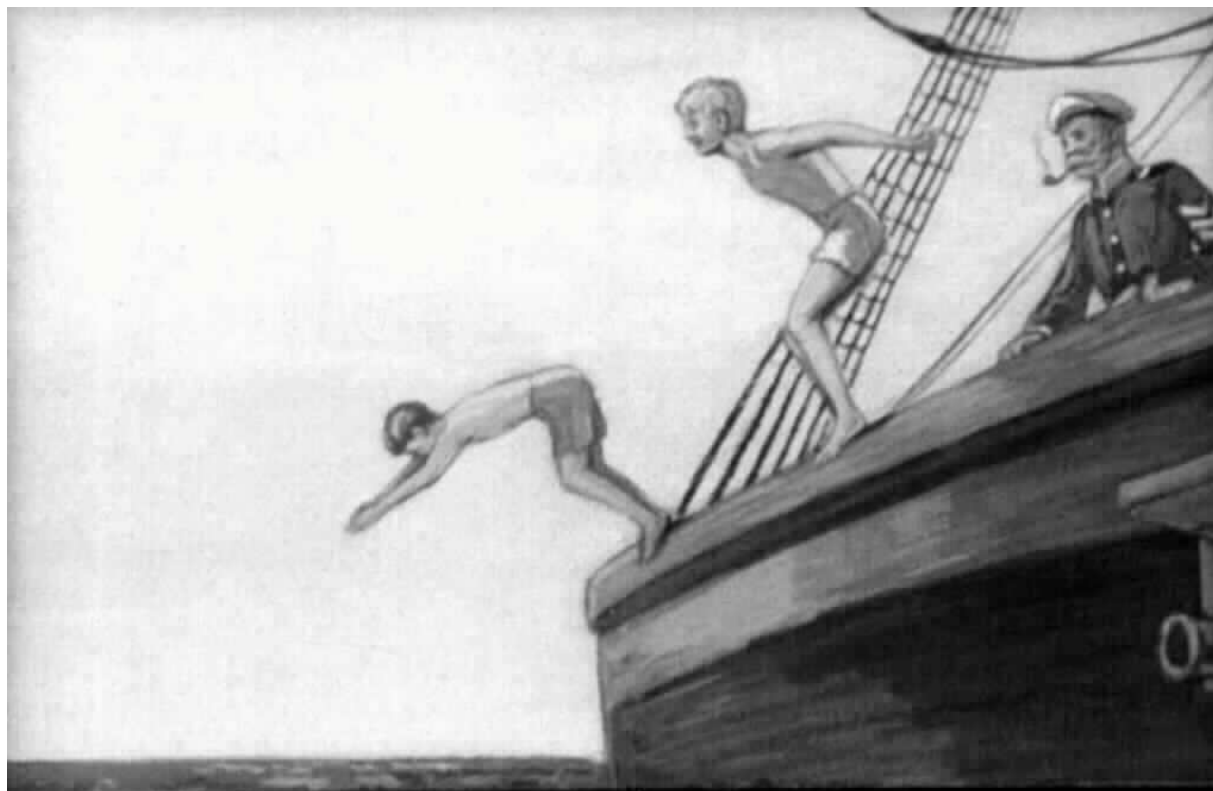
הספינה שלנו עגנה בחוף של
אפריקה. היה זה יום יפה. רוח רעננה
נשבה מהים,

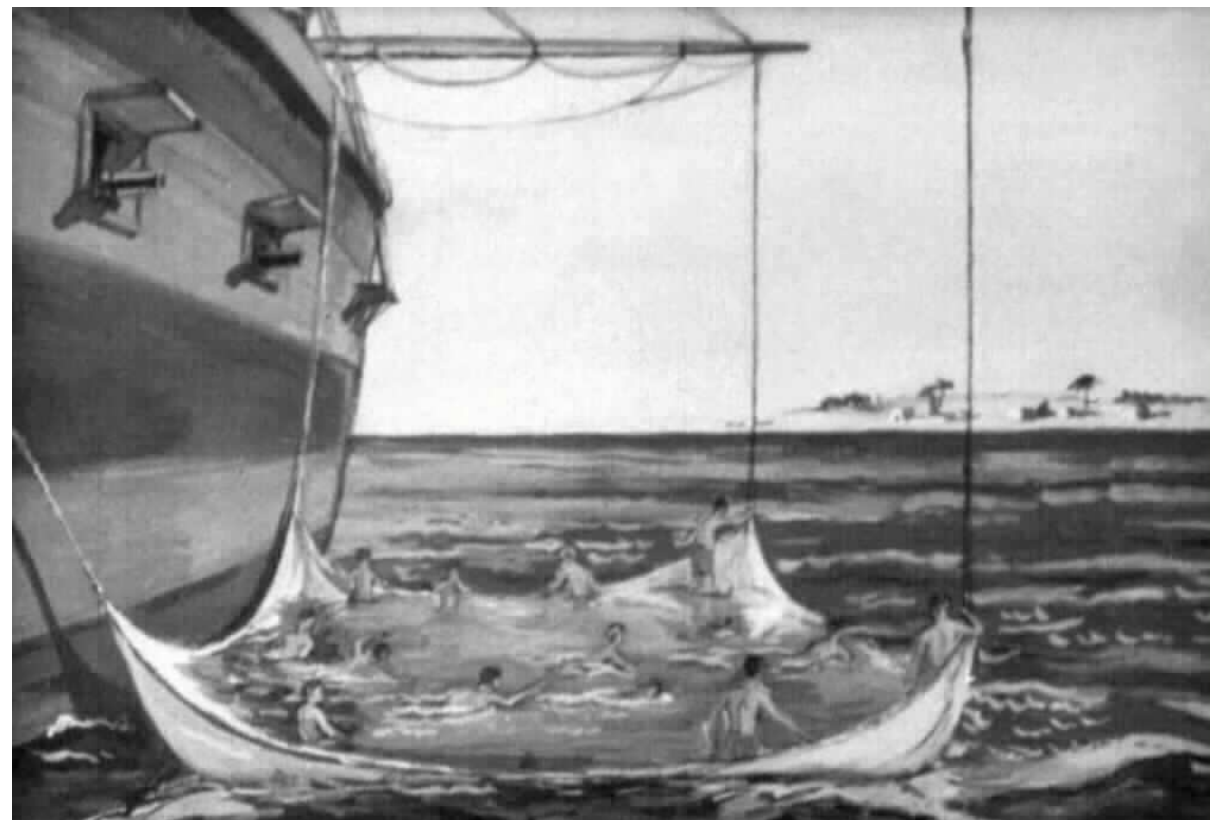
ותוך רגע המלחיים קפצו לים והורידו
למים גם מפרש אחד,

לקראת שקיעת השמש רב-חובל יצא
לסיפון וקרא "להתרחץ!"

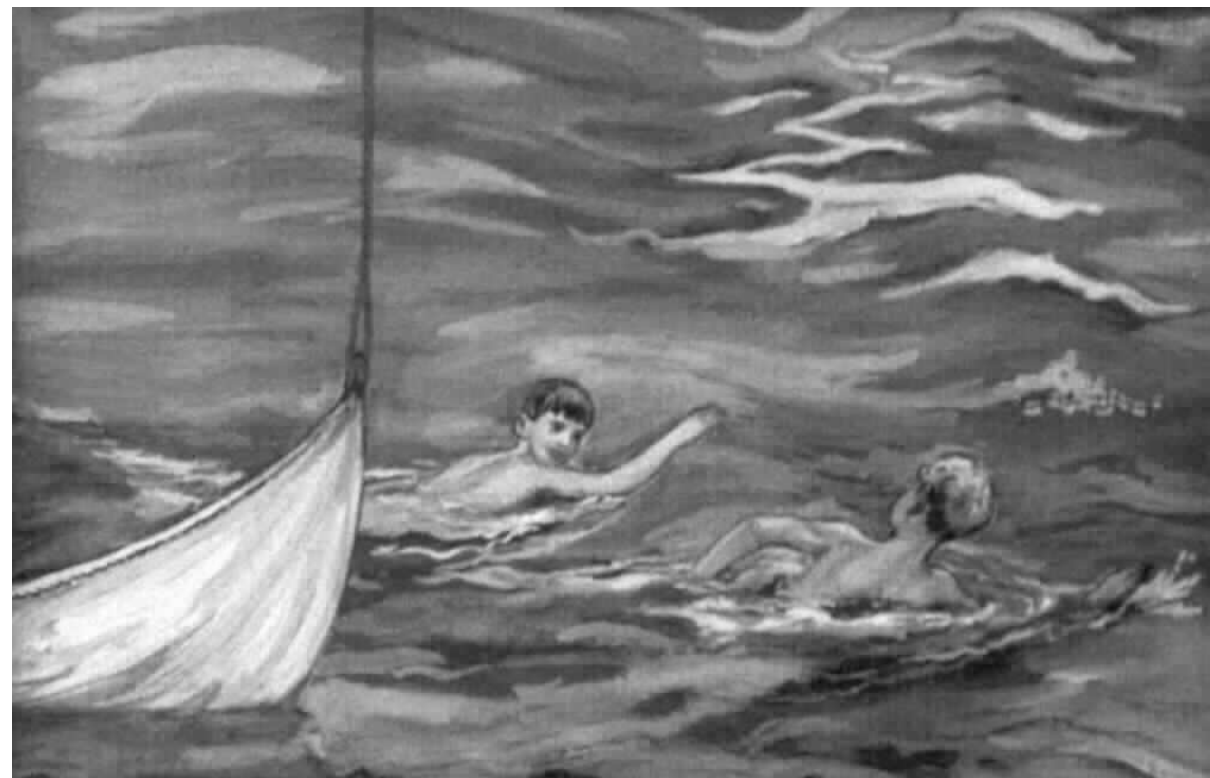
שני נערים היו אתנו על הספינה. הם
הראשונים שקפצו לים,

קשרו אותו ובתוך המפרש עשו ברכת
שחיה גדולה.

שניהם שחו במים כמו לטאות ובכל
הכוחות התקדמו אל החבית שסימנה
את מקום העוגן.

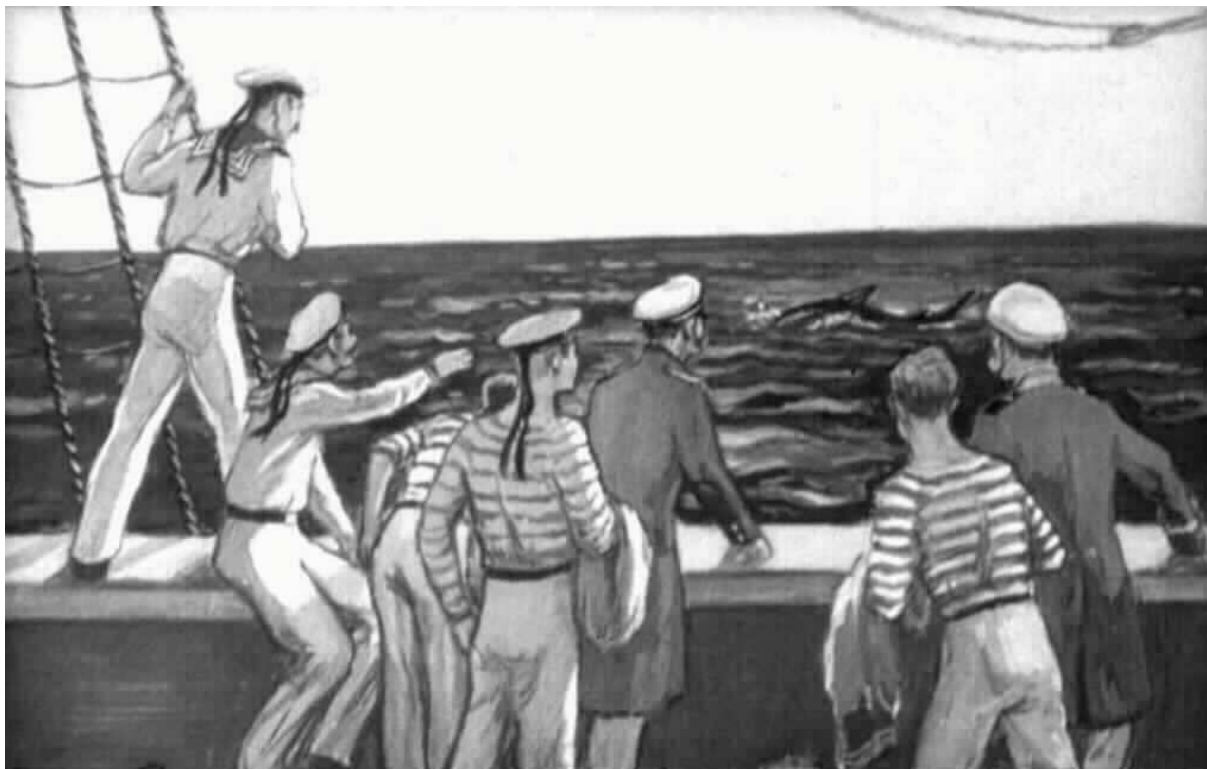
אך בתוך המפרש לא היה להם
מספיק מקום והם החליטו לשחות
בים פתוח.

אבל אחר כך התחיל לפגר אחריו.

אחד מהנערים שחה מהר מהחבר
שלו,

פתאום מישהו מהסיפון קרא "כריש!"
 וכולנו ראינו במים את סנפיר הגב של
 מפלצת הים.

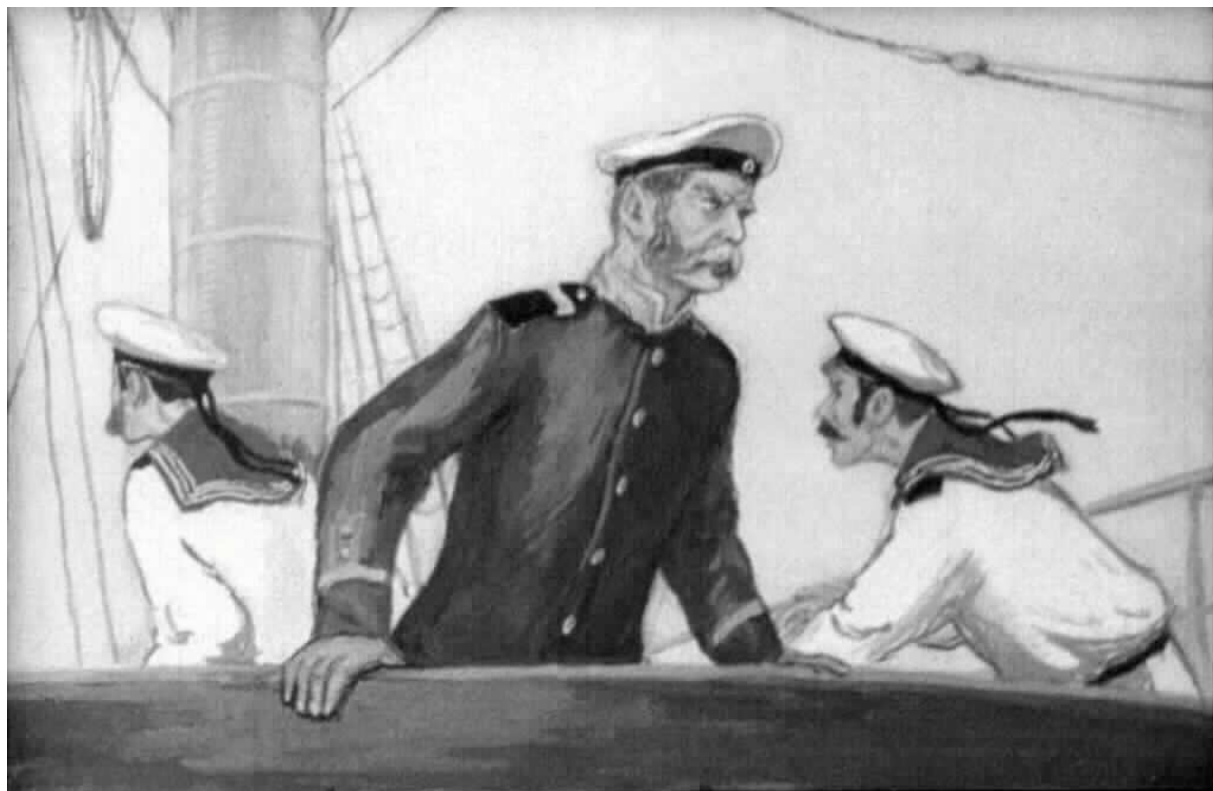
אבא של הנער, תותחן זקן, עמד על
 הסיפון, נהנה מביצועי בנו, וכשהבן
 נשאר מאחור, קרא לו "אל תכנע!"
 תמשיך!"

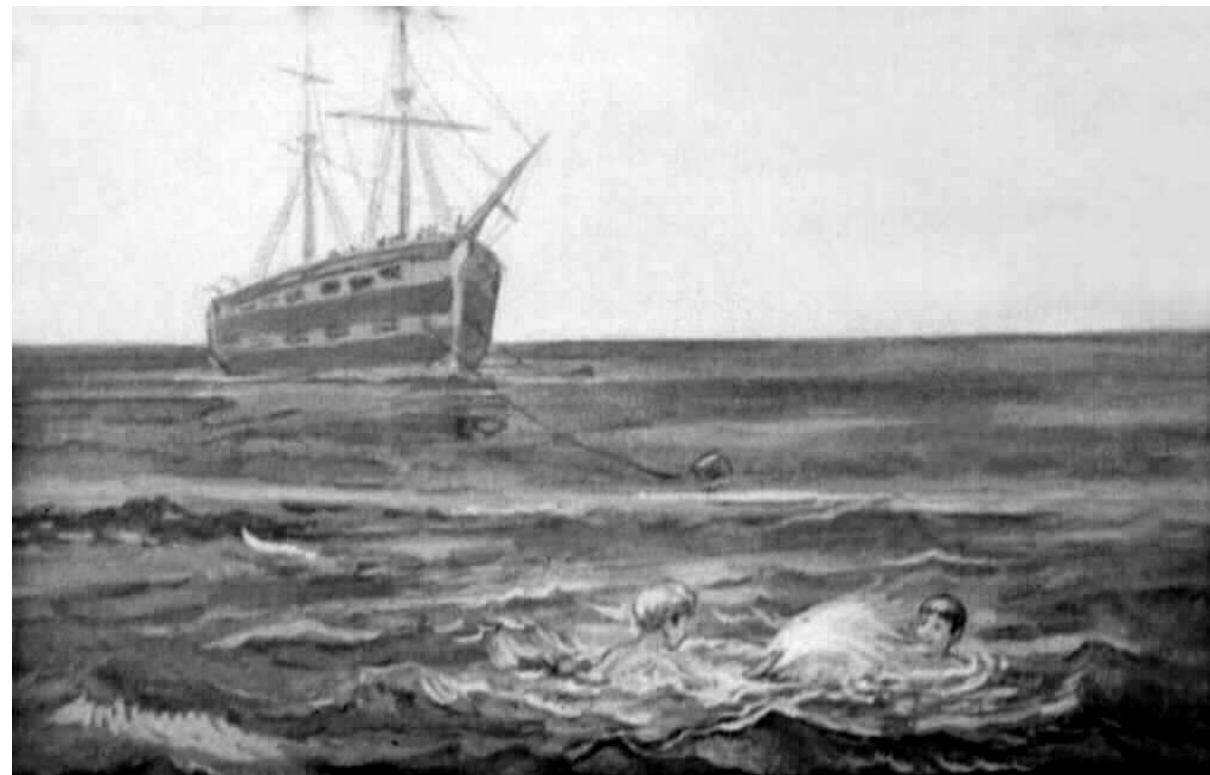
"חזרו! חזרו!" קרא התותחן הזקן.

הכריש שחה ישר אל הנערים.

התותחן, חיוור כמו סדין, לא זז
ממקומו ורק הביט על הילדים.

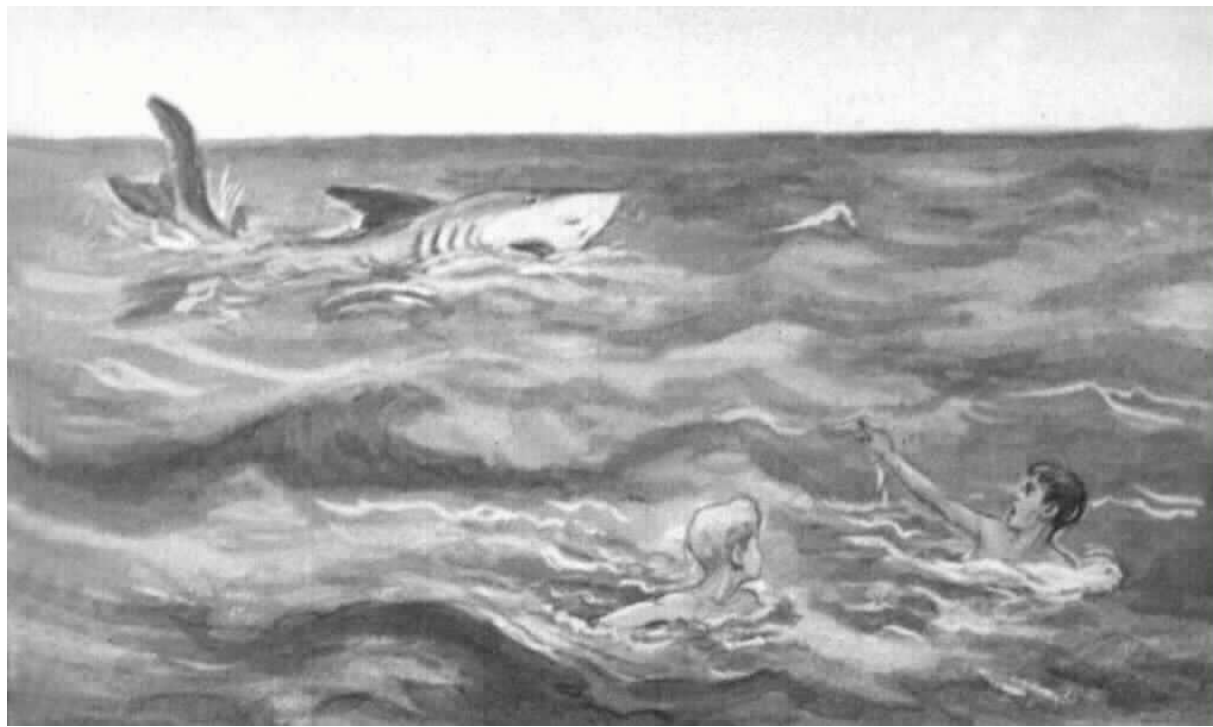
אך הנערים לא שמעו אותו. הם שחו
הלאה, צחקו בשמחה גדולה וחזק
יותר מקודם.

אחזו במשוטים וחתרו אל הנערים
כמה שהיה להם כוח,

המלחים הורידו סירה, קפצו לתוכה,

הנערים תחילה לא שמעו את
הקריאות מהסיפון ולא ראו את
הכריש, אבל אחר כך אחד מהם
הרגיש בו וכולנו שמענו שריקת
אימה,

אך הם היו עוד רחוק, כשהכריש היה
לא יותר מעשרים צעדים מהנערים.

השריקה כאילו העירה את התותחן
הזקן. הוא קפץ ממקומו ורץ אל
התותחים,

והנערים שחו בכוונים שונים.

כולנו, כמה שהיינו על הספינה,
נעמדנו דום מפחד וחיכינו מה יקרה.

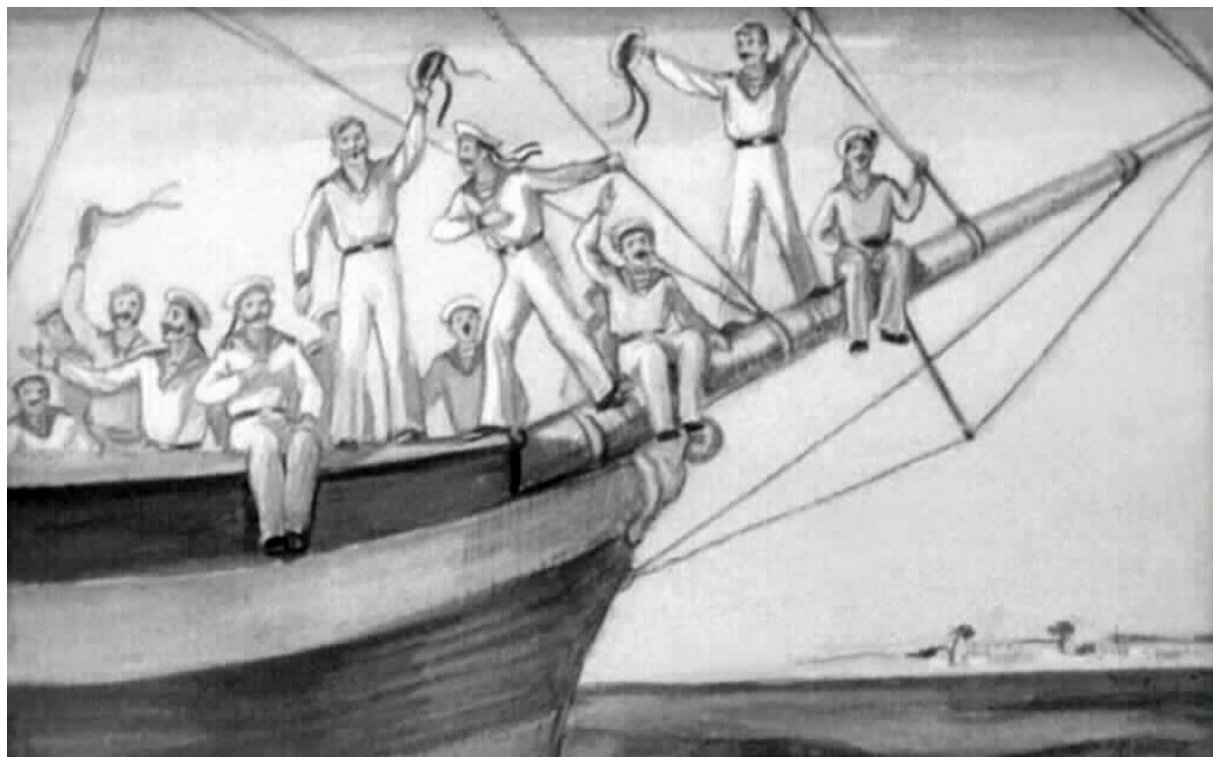
שם סיבב את התותח, נשכב לידו,
כיוון והצית את הפתיל.

מה קרה לכריש ולנערים לא יכולנו
לראות, כי לרגע העשן נכנס לנו
לעיניים,

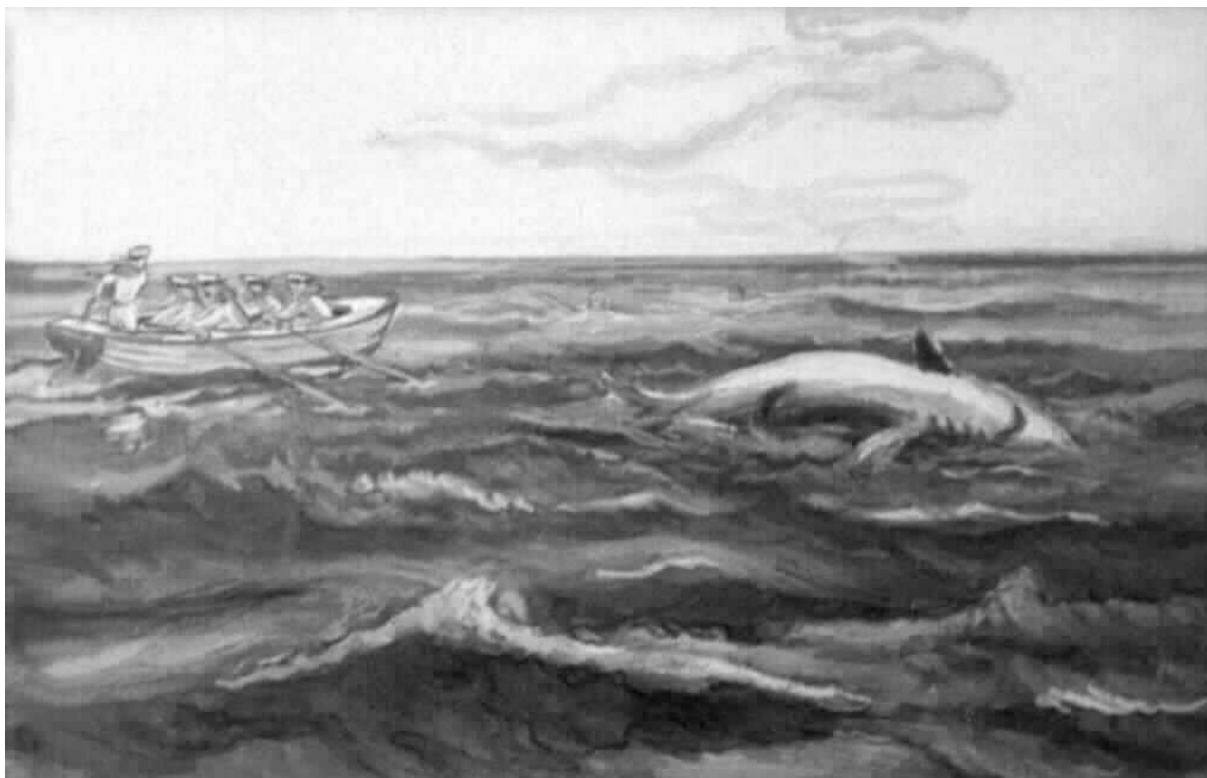
נשמעה ירייה וראינו שהתותחן נפל
ליד התותח וכיסה את פניו בידיים.

ובסוף מכל הצדדים נשמעו קריאות
שמחה.

אך כשהעשן מעל המים התפוגג,
נשמע על הסיפון מירמור, שקט
תחילה, ואחר כך חזק יותר,

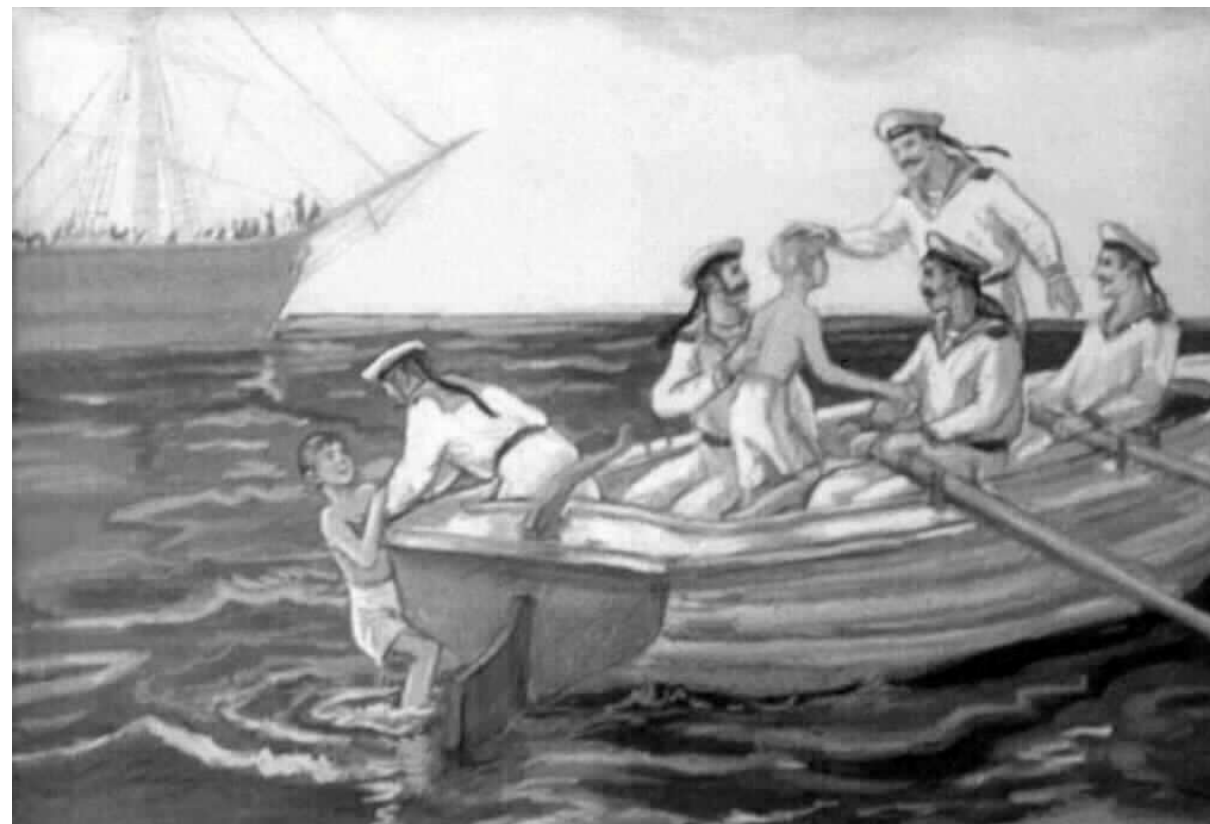
בטן צהובה של הכריש המת נראתה
מתנדנדת על הגלים.

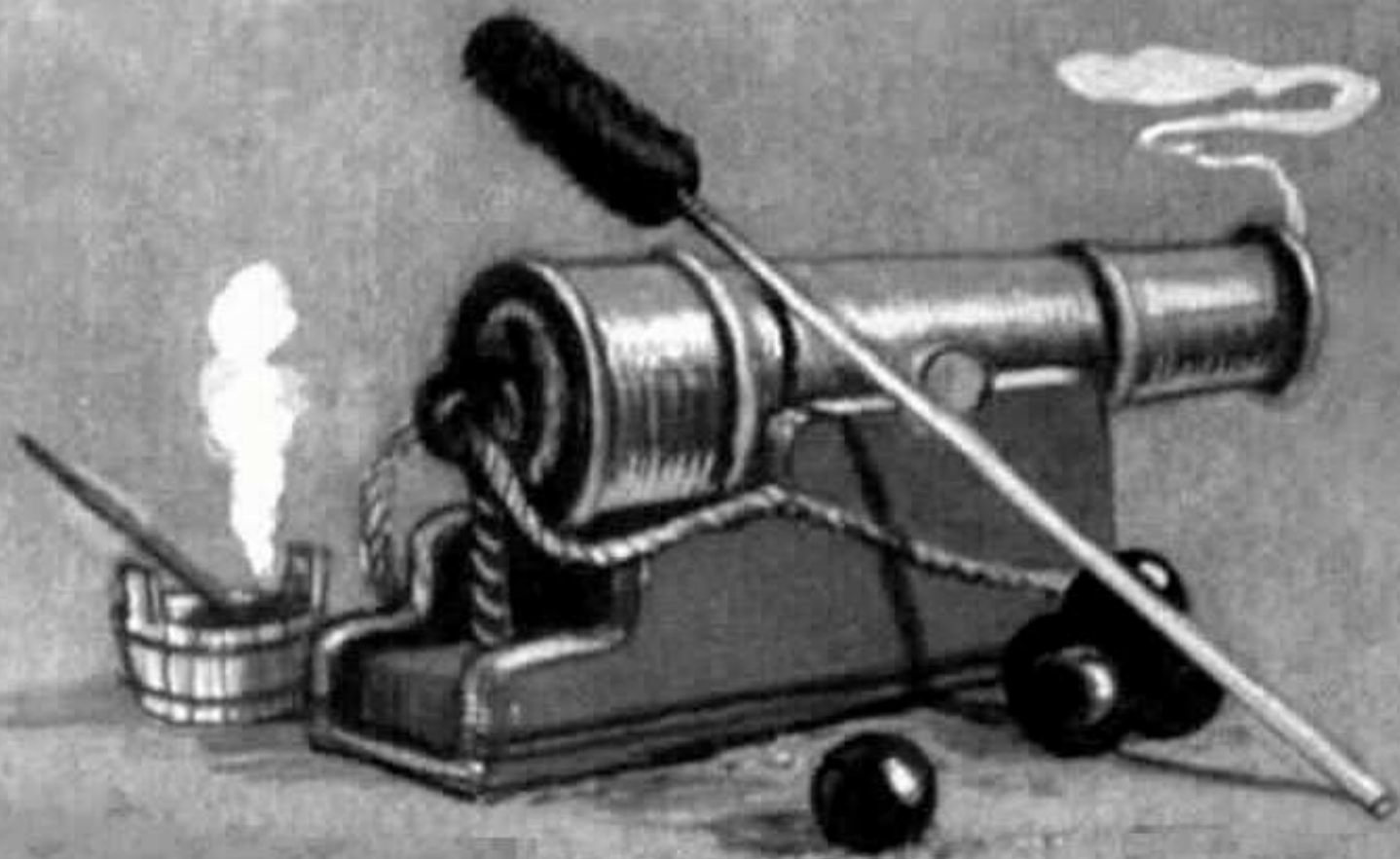
התותחן הזקן הוריד את ידיו
מהפנים, קם והביט על הים.

והביאה אותם לספינה.

ותוך רגעים אחדים הסירה הגיעה
לנערים

११०